ARABARCELONA

27/05/14

Prensa: Diaria

Tirada: 25.770 Ejemplares Difusión: 14.326 Ejemplares 2001: 82233781

Página: 36

ección: CULTURA Valor: 918,00 € Área (cm2): 242,7 Ocupación: 26,92 % Documento: 1/1 Autor: JUAN CARLOS OLIVARES BARCELONA Núm. Lectores: 119000

El gran mag Tom Wingfield

Crítica

JUAN CARLOS OLIVARES
BARCELONA

'El zoo de vidre' TEATRE GOYA FINS AL 6 DE JULIOL

es primeres frases del monòleg inicial de Tom Wingfield a El zoo de vidre serveixen de guia per a Josep Maria Pou per dirigir l'obra de Tennessee Williams: "Tinc trucs a la butxaca però sóc el contrari del prestidigitador comú. Ell els ofereix una il·lusió amb l'aparença de la veritat. Jo els dono la veritat amb les grates aparences de la il·lusió". I del seu barret de copa de

Tom Wingfield (Dafnis Balduz) i la mare (Míriam Iscla) amb el pretendent (Peter Vives). DAVID RUANO

la memòria en traurà els personatges i les històries de la seva vida passada. El mag-narrador és sempre present; apunta les paraules, atura el temps, manipula la realitat, es transforma en l'autèntic demiürg dels seus records.

Un protagonisme omnímode que desplaça el centre de gravetat del text, normalment assumit pel paper d'Amanda, la mare. Pou explota a fons el caràcter autobiogràfic del drama –Williams està en cadascuna de les línies– i col·loca en Tom per sobre de la il·lusió invocada. Compta amb l'actor adequat per a aquesta gran responsabilitat: Dafnis Balduz s'apropia de la funció, esquivant totes les dificultats d'un rol que té un peu dins de l'obra i un altre fora. Exhibeix seguretat amb la prestàn-

cia d'un actor clàssic. Però tota decisió comporta conseqüències col·laterals. Aquí la més clara és la posició subalterna que ocupa el paper de la mare, encara que va ser escrit per concentrar tota l'atenció del públic. Míriam Iscla és d'alguna manera conscient d'aquesta nova situació i busca crosses que la tornin a consolidar a l'escenari. I això també té les seves conseqüències: afloren tics de vells personatges còmics que desvirtuen una Amanda que és com una obra d'art apuntalada.

La mestria de Pou amb els intèrprets s'observa en la tendresa amb què tracta els personatges de Laura Wingfield i el pretendent Jim O'Connor. Meritxell Calvo i Peter Vives convencen en la seva última i difícil escena a dos.